

FOC I LLOC**Sense por**

DELFI

ROCA

Entrem en una època en què l'absència de por serà un indicador del bon funcionament de les societats. Una societat sense por és símptoma que les institucions fan bé les coses. Que la cosa rutlla. Que la gent pot comptar amb un futur pròsper sense amenaces reals. Si més no, la por és el primer que es va manifestar amb l'esclat de la pandèmia. Amb el confinament, l'atur, les dificultats de proveïment d'aliments i altres elements materials va ser present cada dia. Com també la soledat, l'aïllament, el canvi d'hàbits i la constant incertesa. Per combatre tanta por es va apel·lar a la solidaritat, primer en forma de càntics al balcó, i després d'afirmacions generalitzades que d'aquesta crisi en sortiríem millors persones. Algú ho recorda avui? Qui és capaç de tancar els ulls i recordar aquells temps en què els nostres carrers feien flaire de bosc? O el silenci ensordidor dels migdies urbans? Qui té present, ara, l'aire respirable i net que recorria les grans ciutats? Qui fa memòria dels animals del bosc caminant, sense por, pels carrers dels humans? Tal com es va predir, els mercats han fet mans i mànigues per rentar-nos el cervell. Ens han convençut que allò va ser un somni, un miratge, una utopia. En definitiva, que va ser una errada del sistema que mai s'hauria d'haver produït. Perquè va mostrar les vergonyes del món que ens envolta. Una mena de striptease en què, un cop cau la primera peça de roba, res no s'atura fins al nu complet. Això va deixar al descobert una fisonomia social i institucional força insalubre. Una civilització embogida per l'afany del benefici a curt termini. Si no, com s'explica el marxandatge de material sanitari dels primers mesos? O la paràlització actual de les cadenes de distribució de materials essencials per la indústria? Què dir del sistema de finançament de les vacunes, en què els costos van ser públics i els beneficis són privats? Sortosament sempre serem a temps de rectificar. De prendre decisions valentes perquè les coses essencials, com les vacunes, surtin a preu de cost. Fet i fet, tot el que és públic, l'energia de les nostres llars, les telecomunicacions, les infraestructures de mobilitat, ens hauria de sortir a preu de cost. Hem de ser capaços d'imaginar i redreçar una societat on el que és imprescindible sigui públic i ens costi zero. Sense por. Sense profit.